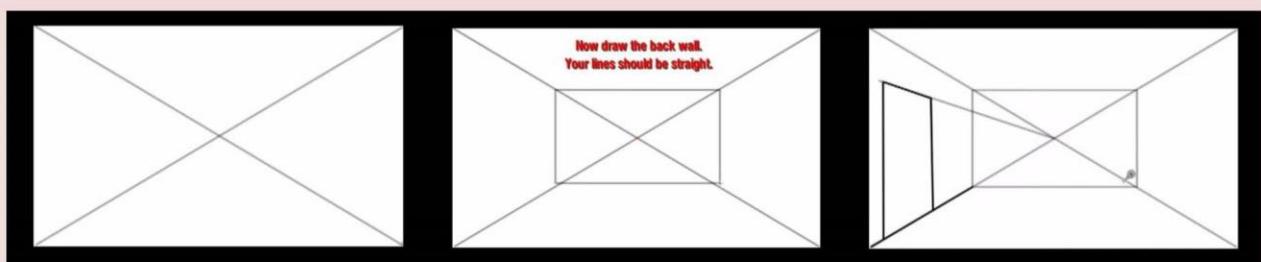


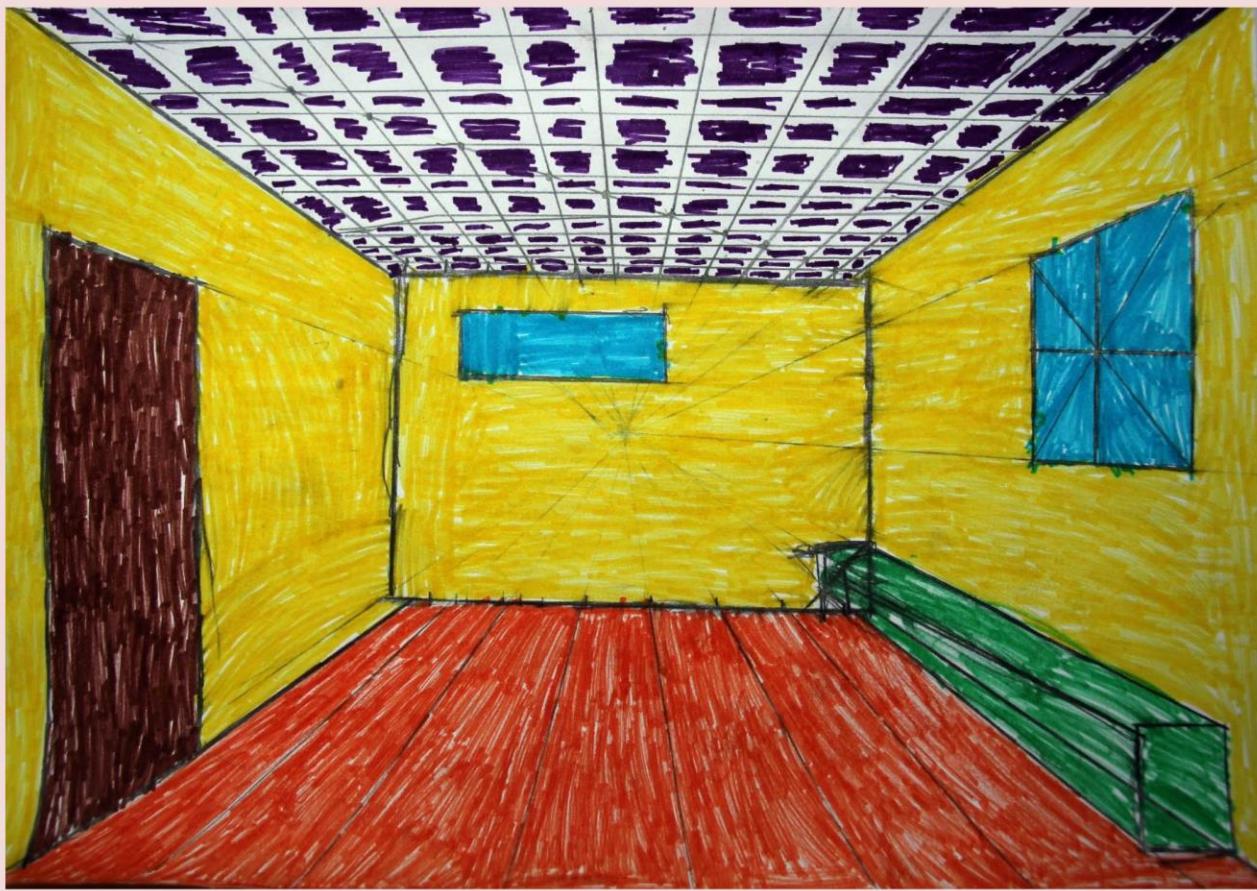
Αρχιτεκτονικό Σχέδιο: Προοπτική με Ένα Σημείο Φυγής

Η «Προοπτική» είναι η τέχνη της προβολής μιας τρισδιάστατης εικόνας και της δημιουργίας της αισθησης του βάθους σε μια επίπεδη επιφάνεια. Η γραμμική προοπτική είναι μια γεωμετρική τεχνική, η οποία χρησιμοποιεί ευθείες γραμμές που δείχνουν το πώς φαίνονται τα αντικείμενα με βάση την απόστασή τους από το κοντινότερο προς το πλάνο του πίνακα. «Όλες οι ευθείες που είναι κάθετες στο επίπεδο της εικόνας συγκλίνουν σ' ένα μοναδικό σημείο φυγής».



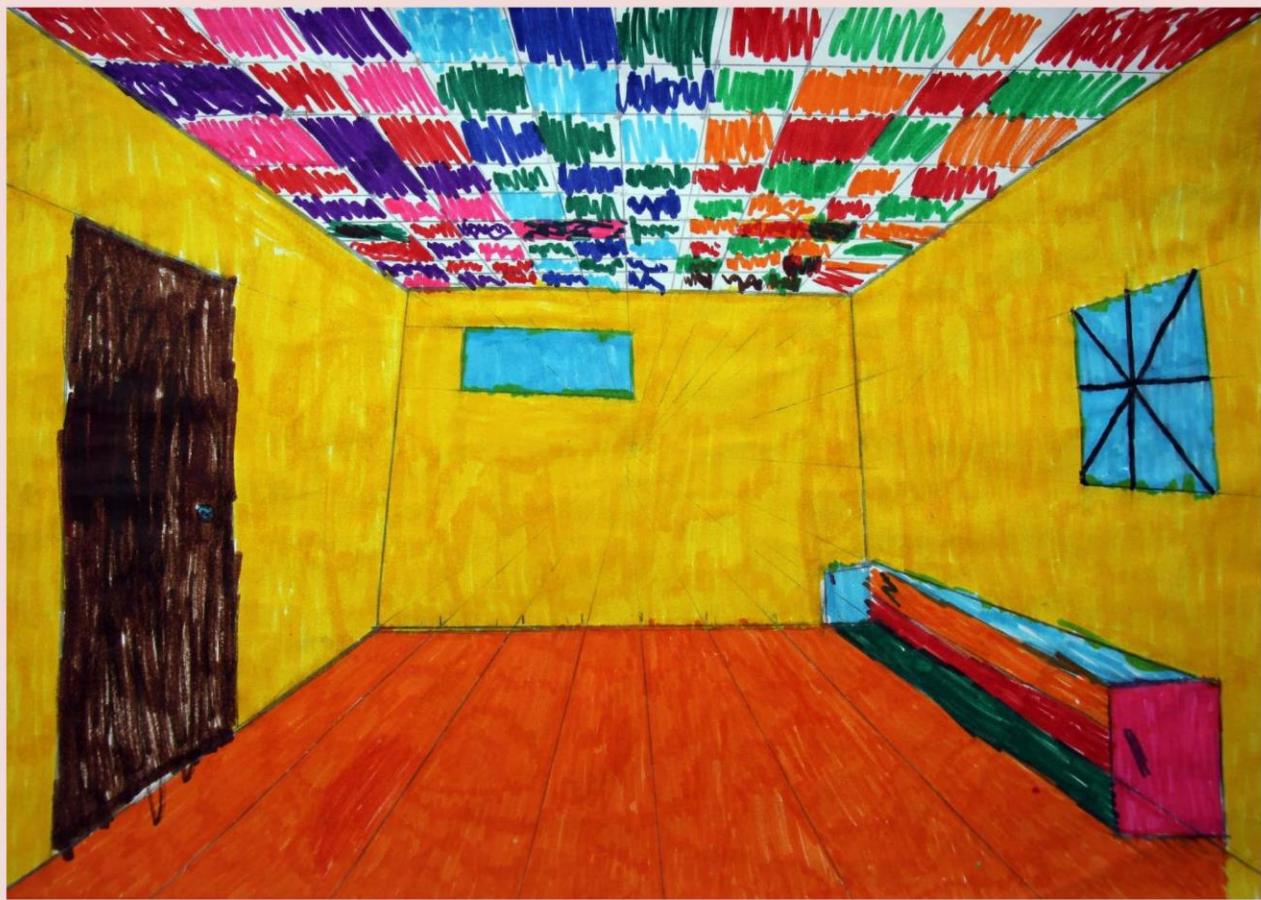
Για το σχεδιασμό με προοπτική δείξαμε στα παιδιά ένα δίλεπτο βίντεο, το οποίο τα βοήθησε βήμα βήμα να σχεδιάσουν μ' αυτόν τον νέο τρόπο. Το βίντεο είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο με τον τίτλο «How To Draw Using 1-Point Perspective».



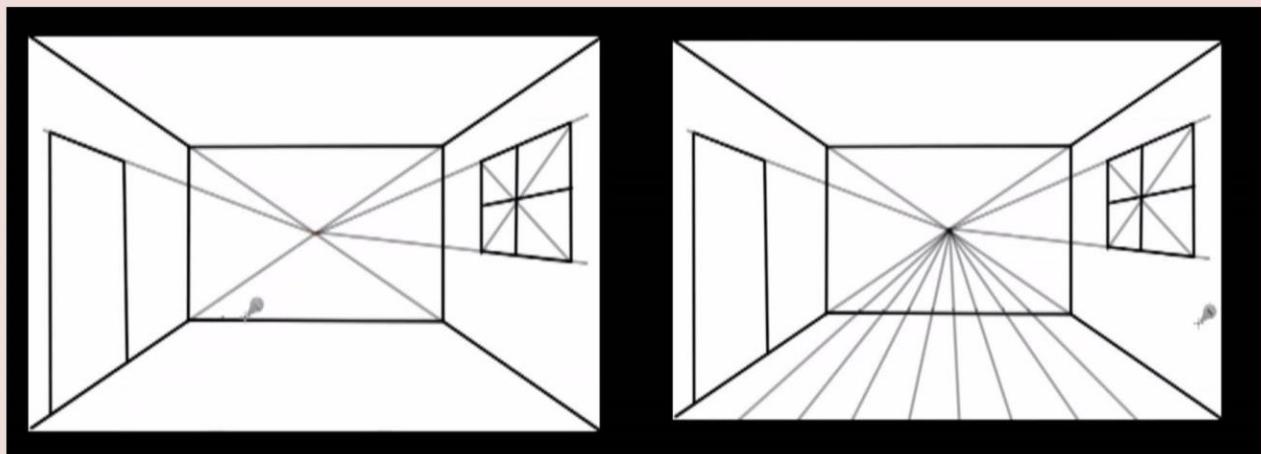


«Αντό το σχέδιο ονομάζεται «ζωγραφική με προοπτική από ένα σημείο». Είναι ένα σπίτι που το σχεδιάσαμε για να δούμε πώς σχεδιάζουν οι αρχιτέκτονες τα σπίτια. Το συγκεκριμένο σπίτι έχει δυο παράθυρα, μια πόρτα, ένα πάτωμα, ένα ταβάνι, τρεις τοίχονς και ένα τραπεζάκι. Εγώ νομίζω ότι το πάτωμα είναι από ξύλο. Με εντυπωσίασε το σχέδιο που κάνουν οι Αρχιτέκτονες. Το όνομα που του δίνω είναι: «αρχιτεκτονικό σπίτι»». (Κ)

Είδαμε στην εξέλιξη της τέχνης αρχικά πώς οι Αρχαίοι Έλληνες με τη βράχυνση, αλλά κυρίως μετά από την Αναγέννηση πώς ο αρχιτέκτονα Φιλίππο Μπρουνελέσκι εισήγαγε στους ζωγράφους μια νέα τεχνική για την απεικόνιση των αντικειμένων καθώς αυτά «ξεμακραίνουν προς το σημείο φυγής». Ο Λεόνε Μπατίστα Αλμπέρτι, στο «Ντε Πικτούρα» (1435), διαμόρφωσε μια ακριβή μέθοδο προοπτικής κατασκευής, που γρήγορα υιοθετήθηκε από τους Φλωρεντινούς καλλιτέχνες του 15ου αιώνα. Επίσης ο όρος «αιθέρια προοπτική» επινοήθηκε από το Λεονάρντο ντα Βίντσι και περιγράφει την υποδήλωση της απόστασης με τη βαθμιαία διαμόρφωση του χρωματικού τόνου. Τα αντικείμενα που βρίσκονται στο βάθος, «μακριά» από το θεατή, ζωγραφίζονται με πιο ανοιχτά χρώματα, όπως ακριβώς συμβαίνει όταν κάποιος παρατηρεί ένα μακρινό σημείο του ορίζοντα σε μια μέρα με αρκετή υγρασία.

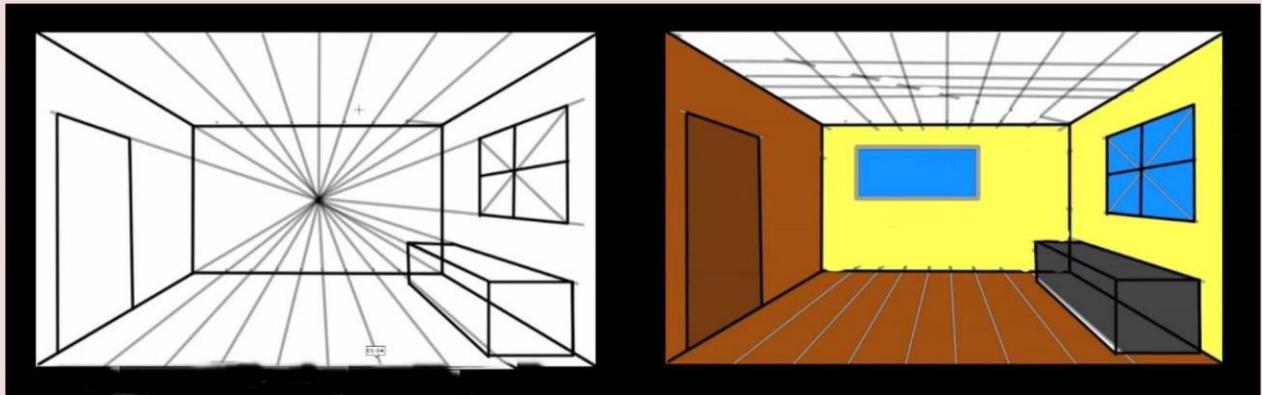


«Αντό είναι πάρα πολύ ωραίο όπως έχει βάλει όλους τους τοίχους. Φαίνεται από μέσα το σπίτι. Έχει βάλει μόνο τον καναπέ για έπιπλο. Το ταβάνι το έχω κάνει τρεις φορές με τα ίδια χρώματα και μετά με άλλα χρώματα. Αυτός που το έκανε φαίνονταν δύσκολο αλλά το έκανε πάρα πολύ ωραίο. Κάποιες γραμμές τις έχει κάνει πολύ ωραίες. Στην αρχή το είχε κάνει σαν τούνελ». (I)





«Αντό το σχέδιο το ζωγραφίσαμε με προοπτική, με πλάτος, ύψος αλλά και βάθος. Δεν είναι συνηθισμένο, είναι ένα διαφορετικό σπίτι. Βλέπουμε μέσα στο σπίτι ένα καναπέ, 2 παράθυρα, ένα ταβάνι, 3 τοίχους, και ένα πάτωμα. Είναι ξεχωριστή, ωραία, όμορφη, καλλιτεχνική κ.ά.». (Ε)



Με αυτή την εργασία τα παιδιά κατάλαβαν καλύτερα την προοπτική, είδαν στην πράξη με ποιο τρόπο μπορούν να σχεδιάσουν δίνοντας την ψευδαισθηση του βάθους, μια έννοια που απασχόλησε πολλούς καλλιτέχνες από την αρχαιότητα με τη βράχυνση μέχρι τα χρόνια της Αναγέννησης και μετά. Με αυτόν τον απλό τρόπο οι μαθητές απόλαυσαν ένα άνοιγμα του παράθυρου μπροστά στα μάτια τους. Είναι ανάγκη το ελληνικό σχολείο να φέρνει νέες εργασίες στα παιδιά οι οποίες μάλιστα έχουν μια σημαντική θέση στην ιστορία της ανθρώπινης γνώσης.